

Тези доповідей 48-ої наукової конференції молодих дослідників ОНПУ-магістрантів "Сучасні інформаційні технології та телекомунікаційні мережі". // Одеса: ОНПУ, 2013, вип. 48.

УПРАВЛІННЯ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНИМИ ОПЕРАЦІЯМИ НА ТОРГОВЕЛЬНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ

Солтановська А.Г.

Науковий керівник – доц. кафедри «Менеджмент зовнішньоекономічної та інноваційної діяльності», Лапін О. В.

В наш час експортно-імпортні операції стають однією з основ товарного обігу в Україні. З'явилися реальні перспективи створення дійсно відкритої економіки, її ефективної інтеграції у світове господарство. Активне використання зовнішньоекономічного фактора сприяє подоланню негативних процесів в економіці і подальшому розвитку ринкових відносин.

Розвиток зовнішньої торгівлі, зокрема нарощування експорту країни на світовому ринку, збільшення або, принаймні, збереження його питомої ваги у

світовій торгівлі є надзвичайно важливим чинником функціонування національної економіки будь-якої держави.

У вітчизняній економічній літературі питання експортно-імпортної діяльності підприємств легкої промисловості у працях О. І. Волкова, О. І. Лабурцевої, А. П. Гречан, І. О. Тарасенко, Т. А. Стовпа, О. В. Царенко та ін. Проте проблема організації аналізу експортно - імпортної діяльності підприємств потребує детальнішої уваги.

Мета цієї роботи полягає у здійсненні аналізу зовнішньоекономічних операцій на торговельних підприємствах України.

Основою зовнішньоекономічної діяльності є зовнішньоекономічна операція, яка представляє собою комплекс організаційно-управлінських документарно зафіксованих дій контрагентів різних країн, направлених на забезпечення експортно-імпортного обміну товарами, капіталами, роботами, послугами або об'єктами інтелектуальної власності і

Тези доповідей 48-ої наукової конференції молодих дослідників ОНПУ-магістрантів "Сучасні інформаційні технології та телекомунікаційні мережі". // Одеса: ОНПУ, 2013, вип. 48.

здійснюється за допомогою контрактів, розроблених на основі вимог національного законодавства та міжнародних договорів нормативно-правового характеру.

Попередником зовнішньоекономічної операції був термін «зовнішньоторговельна угода». При цьому він не був закріплений нормативно

і мав декілька варіантів доктринальних визначень.

Одні автори при визначенні зовнішньоторговельної угоди звертали увагу на суб'єктний склад учасників. В основі такого підходу лежала позиція класика міжнародного приватного права Л.А. Лунца, який вважав, що до зовнішньоторговельних відносяться угоди, в яких хоча б одна зі сторін є іноземцем (іноземним громадянином або іноземною юридичною особою)[1]. На думку інших вчених, кваліфікація зовнішньоторговельної угоди повинна була здійснюватися за принципом місцезнаходження сторін. О.Н. Садиков писав, що у зовнішньоторговельній угоді сторони повинні знаходитися на територіях різних держав, а відмінність в національності контрагентів не є суттєвим для кваліфікації [2].

Зовнішньоекономічні операції будуть більш успішні, якщо вихід підприємства на зовнішній ринок буде не тільки добре продуманий, всебічно обґрунтований, але і впливатиме з довгострокових цілей.

На сучасному етапі будь-який суб'єкт зовнішньоекономічної діяльності вирішує проблему підвищення ефективності зовнішньоекономічних операцій. В поточних умовах ведення бізнесу вирішення цієї проблеми є надзвичайно важливим.

Література:

1. Лунц Л.А. Курс міжнародного приватного права. Особлива частина. М., 1975. С. 132
2. Садиков О.Н. Правове регулювання відносин у зовнішній торгівлі СРСР. Ч. 1. М., 1985. С. 62